Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lamentū uertitur: quia corpus ad deuotionis suę minus
no retardatur: cumq; se mercede non augere cōsiderant.
et iam transacta opa displicuisse formidant. Vnde bene
beatus iob cum rugitū suū quasi inundantes aquas diceret.
ilico adiunxit. Quia timor quē timebam euenit mi. et qd
uerebar accidit. Iusti q̄ deflent et pauent. et magnis se
lamentis cruciant. q̄a se deseri formidant. et quā uis de
correptione sua gaudeant. eo tamē trepidā mētē correctio
ipsa p̄turbat. ne malū qd tolerant. non pia p̄cussio discipli
nę sit. s; animaduersio iusta iudicię. Qd bene psalmista
considerans ait. Quis nouit potestatē irę tuę. Potestas
quippe irę diuinę nrā non potest mente comp̄hendi. q̄a
et dispensatio obscuris sup̄nos dispositionib̄ sepe unde
estimat deserere. inde nos recipit. et unde nos recipere
dit. inde derelinquit. ut plerūq; hoc fiat grā qd ira di:
et hoc aliquando ira sit. qd gra putat. Non nullos enim
flagella corrigunt. nī nullos ad in patientię uesania p̄
ducunt. alios p̄spera q̄a demulcent. ab insania mitigant.
alios quia eleuant. fundit ab omī spe conuersationis
eradicant. Cunctos aut̄ uita adima p̄tahunt. s; tam
quida eo ab his facilē redeunt. quo se in eis contuisse al-
tius erubescunt. et semp uirtutes ad sup̄na subleuant. s;